

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Peccata quænam sequa[n]tur calamitates: virtutum sectatoribus quanta in
coelis reposita sint præmia: quænam reuerrenti animæ ad Deum
relinquenda sint. Can. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

videntur, & quæcunque euadere non potes, faciam modo bene velis, vt absque peccato nec sine merito ad probationem non ad damnationem feras.

Vitam protrahere in peccatis quam sit turpe & periculosum: quam sit ediuerso honorificum sese à peccatis conuertere ad Deum.

CANON. II.

Vide autem o anima, quam turpe sit in peccatis volutari. Vide quam deformis in obscœnis delectari, quam ignominiosum dæmonibus seruire, quam destructiuum naturæ contra, aut præter naturam viuere. Vide præterea, si non redieris ad me, quam tristem habebis exitum, quam calamitosum finem, quam desperatam mortem, quam terribile super te erit iudicium meum, quam horribilis sententia à me progrediens in infernum, vnde nunquam ex eas, te prosternet. Aduerte quam certa mors quam breuis vita, quam breuis delectatio peccati, quam sordidum denique ipsum peccatum, ad extremum quam inhonestum sit coram hominibus quoque, malam vitam agere, quamque miserabile infelicissimam expectare mortem. Vide ediuerso, quam honestum sit bene viuere, quam iucundum tranquillam ac bonam conscientiam habere, quam gloriosum mihi seruire, quam pulchrum virtutibus ornari, quam decorum sanctimonia niti, quam honorabile castitatem seruare. Aduerte deinde quod labor ipse quo mihi seruitur, breuis sit, tempus seruiendi exiguum, præcepta non graua, quod auxilium copiosum, idque tibi à me semper paratum: perpende quod interna vnctio dulcoris mihi seruentibus, quod suauitas, quod gaudium bonæ conscientia à me semper infunditur. Vide quæ consolatio bonam mentem comitetur, quantum ve spes de misericordia mea, de gratia, de amicitia, cuius tibi nunc arras ac gustu præbere cupio, mihi seruire confortet; quomodo hunc charitas, vt semper progrediatur, inflammans impellat: Deinde quam lætus veniat ad mortem, quam securus meam expectet promissione, quam misericorditer à me in morte recipiatur, quam lætus egrediatur, quam feliciter coronetur, quam perpetua denique sit ac interminabilis infinita quoque gaudij eius mensura, qui mihi seruit.

Peccata quænam sequantur calamitates: virtutum sectatoribus quanta in coelis reposita sint præmia: quænam reuertenti animæ ad Deum relinquenda sit.

CANON III.

O filia interroga omnes qui in inferno modo sunt, animas, quid profuit modo eis luxuria, ambitio, vanitas, delicia, diuitia, quid conferat iam proximum oppressio ac persecutio, quid fraudes, iniuria, inuidia, & cætera id genus arma diaboli, quibus hosti pessimo seruiuerunt. Nihil profecto. Omnes clamabunt, maledicent diei & horæ quibus mihi fuerunt inobedientes. Maledicent sibi ipsis, quod gratia meæ tempus neglexerunt, quod denique amiserunt opportunitatem.

Merces peccatorum cuiusmodi sit. Damnatam calamitatem.

tatem poenitendi, & quod quouis momento dum hic viderent, ad me potuissent re-
uerti ac saluari, ad quod illos semper ego expectabam, anhelabamq; illis occurrere
& gratiam ineam offerre: sed neglexerunt.

Interroga eos qui tecum sunt beati, quid noceat illis modo, quod olim in mun-
do fuerint humiles, abiecti, infirmi, contempti, casti, & mites & sobrij, quod bo-
num pro malo reddiderint, quod ad iniurias & derisiones patientes tacuerint, quod
frigora, famem, paupertatemq; tollerauerint. En quā gloriosos, quam beatos, quā
sanos, quam gaudio plenos modo perpetuoq; felices constitui, quam deliciosa est
illis requies pro labore breui collata, quam magnus honor pro modico contemptu,
quanta opulencia pro parsimonia & paupertate. Age igitur filia, sume animam, ex-
cita in te fiduciam, relinque noxia, damnabilia, inhonesta, peritura, infelicia, &
amplectere sancta, casta, honesta, semper permanentia, felicia, æterna. Elige ma-
tui amatorem, qui te fecit, qui redemit, & à quo habes quicquides aut potes, & re-
linque pessimum inimicum tuum, qui corpus tibi destruit & animam, & secum
trahit ad gehennam. Relinque quicquid tecum non potes possidere. Quicquid il-
licitum est, quicquid ad peccatum te trahit, quicquid damnationem tibi parat
æternam, diabolus tibi est: & ideo illud fuge atque à te proscinde. Ne dicas: Non
possam conuerti. Incipe, sume voluntatem: quicquid tu non potes, possum ego.
Et quomodo tu non posses, quod potuerunt infantes & puellæ? Quomodo tu non
posses, quod millium millia hominum potuerunt? Quomodo illos adiuu, sic adiu-
uabo te gratia mea.

Premia vir-
tutum secta-
toribus quā-
ta reposita
in caelis.

Relinqua-
da quæ nara
sunt reuerti
cupienti ad
Deum.

*Sine Dei gratia sicut prisci Sancti, parum aut nihil potuerunt, sic nec
nos aliquid possumus: cur Deus subinde rogatus dare differat.*

*Deus cur suos tentationibus exerceat, orationesque
nostras uti exaudiat.*

CANON IV.

Sine mea gratia sicut ne ipsi quandoquidem Sancti mei potuerunt quicquam
boni, sic nec tu potes filia: verum hac eadem te faciam ut possis. An persona-
rum acceptor sum? An tibi in quacunque re ad salutem æges, negare possum?
Minimè. Pete à me quod vis, & accipe. Si tardauero dare, longanimiter expecta.
Neque enim ex duritia, sed ex beneuolentia tibi dona mea, quæ etiam alioqui pa-
ratus offero, prorogo. Memento mulieris Chananeæ, quomodo quod petebat, &
quod ipse quoque dare volui, imò quod ut peteret in eius cor posui, ego dare dissi-
mulavi, quomodo distuli, quomodo quasi inuoluntarium me exhibui, quomodo
tam exercui, quomodo etiam ne petendo deficeret, eam prouocavi? Videsne quan-
tum profecerit, cum ego interim quod petebat non negabam, sed differabam? Vi-
desne quantum fide, desiderio, humilitateq; creuerit? Videsne quomodo utilius illi
fuerit tardius, quā cito exaudiri. Hoc modo tu quoq; voluntati meæ cõmiste cõfides
bonitati, sapietiz ac prouidētiz meæ, & quomodo, & quādo tibi expedir, exaudiā.
Ad utilitatē tuā filia mi cedit, te impugnari, & quādoq; expugnari, deficere & vires
resumere: salubriusq; tibi sapius est nō exaudiri cito, ut semper ores, semper gemas,
semper

A&o: 10

Dona cur
sua Deus
quandoque
proroget da-
re rogatus.
Mat 13

Tentari & à
Deo exer-
ceri.